

Nazwa przedmiotu: Powszechna historia ustroju państwa i prawa (PRZEDMIOTY KIERUNKOWE)				Kod przedmiotu: 10.0V27AII02_3	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot / moduł: Wydział Prawa i Administracji, Katedra Prawa Rzymskiego, Historii Prawa i Doktryn					
Nazwa kierunku: Prawo					
Forma studiów: jednolite magisterskie, stacjonarne		Profil kształcenia: ogólnoakademicki		Specjalność:	
Rok / semestr: 1 / 1		Status przedmiotu / modułu: obowiązkowy		Język przedmiotu / modułu: polski	
Forma zajęć:	wykłady	ćwiczenia			
Wymiar zajęć:	20	10			
Koordinator przedmiotu / modułu:	dr Marek Tkaczuk				
Prowadzący zajęcia:	według przydziału czynności				
Cel przedmiotu / modułu:	Celem zajęć z przedmiotu Powszechna historia ustroju państwa i prawa jest przedstawienie w kontekście historycznym instytucji prawa publicznego tworzących ustroj państwa oraz instytucji prawa sądowego. W ramach prowadzonych zajęć studenci poznają m. in. organizację, kompetencje i wzajemne relacje poszczególnych organów państwa, które funkcjonowały w różnych okresach historycznych oraz ewolucję podstawowych instytucji materialnego i formalnego prawa karnego, cywilnego. Zadaniem zajęć jest umożliwienie studentom dostrzeżenia związków pomiędzy obecnie obowiązującymi instytucjami prawa, a tymi obowiązującymi dawniej, dzięki czemu uzyskają odpowiednie dla prawnika umiejętności, kompetencje społeczne i wiedzę. Zajęcia dadzą studentom sposobność pełniejszego zrozumienia istoty współczesnego państwa i prawa. Celem zajęć jest też wykształcenie u studentów umiejętności samodzielnej pracy intelektualnej, a także potrzebnej w pracy prawnika systematyczności, rzetelności i spolegliwości.				
Wymagania wstępne:	Znajomość historii powszechnej oraz wiedzy o społeczeństwie na poziomie szkoły średniej.				
EFEKTY KSZTAŁCENIA				Odniesienie do efektów dla programu	Odniesienie do efektów dla obszaru
Wiedza	1. Zna historię ustroju państw cywilizacji Zachodu. Zna historię instytucji prawa sądowego cywilizacji Zachodu.			K_W12	S2A_W09,
	2. Wymienia, opisuje i charakteryzuje historyczne źródła prawa.			K_W05	S2A_W07, S2A_W08,
Umiejętności	3. Posługuję się podstawowymi pojęciami z zakresu historii państwa i prawa.			K_U04	S2A_U09, S2A_U10,
	4. Analizuje wydarzenia i procesy historyczne dokonujące się w prawie oraz dostrzega ewolucję urzędów prawnych.			K_U12	H2A_U05, S2A_U08,
	5. Stosuje przepisy obowiązujące z uwzględnieniem historycznego kontekstu prawa.			K_U19	S2A_U05,
Kompetencje społeczne	6. Pracuje samodzielnie nad zagadnieniami prawnymi wykazując się systematycznością i rzetelnością.			K_K02	S2A_K02,
	7. Wykazuje zrozumienie dla różnych postaw w życiu publicznym i prywatnym.			K_K07	S2A_K02, S2A_K05,
	8. Zachowuje ostrożność w ocenie zdarzeń mających wpływ na życie publiczne.			K_K05	S2A_K04,
TREŚCI PROGRAMOWE					Liczba godzin
Forma zajęć: wykłady					
1. Geneza państwa i prawa - różne teorie dotyczące pochodzenia państwa (m.in. teorie naturalnego rozwoju, podboju, umowy społecznej czy rozpadu wspólnoty rodowej).					1
2. Państwo i prawo w starożytnym Egipcie i Mezopotamii.					2
3. Państwo i prawo w starożytnej Sparcie i Atenach					2
4. Ustrój państwa rzymskiego w okresie monarchii, republiki i cesarstwa.					3
5. Istota i charakter państwa i prawa w okresie feudalnym (monarchia patrymonialna, stanowa i absolutna we Francji, Anglii, Niemczech i Rosji).					3

6. Podstawowe zasady konstytucyjne: suwerenność Narodu, podział lub jednolitość oraz przedstawicielski charakter władz (ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej) - ich wybór, organizacja i kompetencje, jednolity lub złożony(federalny) charakter państwa, państwo prawa, pozycja jednostki w państwie i ochrona praw człowieka i obywatela - ich geneza i kształt w wybranych ustrojach konstytucyjnych: Francja (1791, 1799, 1814), Stany Zjednoczone (1787), Niemcy (1919) i Anglii (tzw. konstytucja w znaczeniu materialnym).		5
7. Geneza, systematyka i zasady nowożytnych kodyfikacji prawa cywilnego i karnego (Landrecht pruski - 1794, Kodeks Napoleona - 1804, Austriacki Kodeks Cywilny - 1811, Niemiecki Kodeks Cywilny- 1896, Francuski Kodeks Karny - 1810, Niemiecki Kodeks Karny - 1871, Rosyjski Kodeks Karny - 1903). Geneza, systematyka i zasady nowożytnych kodyfikacji procedury karnej i cywilnej (Francuska Procedura Cywilna - 1806, Rosyjska Ustawa Postępowania Karnego 1864). Geneza i zasady cywilnego i karnego prawa angielskiego.		4
Forma zajęć: ćwiczenia		
1. Ustrój Aten, Sparty i Rzymu na podstawie tekstów źródłowych.		3
2. Ustrój lenny na podstawie tekstów źródłowych		2
3. Zasady ustroju konstytucyjnego wg Deklaracji Praw z 1789 r.		2
4. Podstawowe instytucje prawa cywilnego i karnego w ujęciu historycznych źródeł prawa - teksty źródłowe.		3
Metody kształcenia	Wykład, analiza historycznych źródeł prawa. Ćwiczenia - analiza tekstów źródłowych z dyskusją.	
Metody weryfikacji efektów kształcenia		Nr efektu kształcenia z sylabusu
	* egzamin pisemny	1,2,3,4,5,6,7,8,
	* kolokwium	1,2,3,4,5,6,7,8,
Forma i warunki zaliczenia	Egzamin pisemny w formie odpowiedzi na trzy pytania z zakresu treści programowych wykładu. Czas trwania egzaminu 45 min. Pytanie 1 - z zakresu ustroju państw w starożytności. Pytanie 2 - z zakresu ustroju państw poantycznych. Pytanie 3 - z zakresu historii prawa sądowego. Każde pytanie oceniane jest punktami od 0 do 5. (5 punktów - wyczerpujące przedstawienie zadanego tematu i brak błędów merytorycznych; 4 punkty - wyczerpujące przedstawienie tematu i 1 błąd merytoryczny; 3 punkty - przedstawienie większości głównych zagadnień tematu i brak błędów merytorycznych; 2 punkty - przedstawienie większości głównych zagadnień tematu i jeden błąd merytoryczny; 1 punkt - w odpowiedzi 2 błędy merytoryczne; 0 punktów - w odpowiedzi 3 błędy merytoryczne. 0-6 - niedostateczny, 7-8 - dostateczny, 9-10 - dostateczny+, 11-12 - dobry, 13-14 - dobry+, 15 - bardzo dobry. Na tych zasadach odbywa się egzamin i egzamin poprawkowy. Ocena pozytywna z egzaminu jest oceną z przedmiotu. Ocena niedostateczna z egzaminu uniemożliwia uzyskanie oceny z przedmiotu wyższej niż dostateczny. Ocena pozytywna uzyskana z zaliczenia ćwiczeń nie wpływa na ocenę z przedmiotu i jedynie zezwala na przystąpienie do egzaminu. Egzamin obejmuje treści wykładu i ćwiczeń. Ćwiczenia są obowiązkowe i warunkiem ich zaliczenia jest obecność na wszystkich zajęciach. Ćwiczenia zalicza się na pisemnym kolokwium w formie odpowiedzi na 1 pytanie z zakresu treści programowych ćwiczeń. Czas trwania kolokwium 15 min. Odpowiedz na pytanie oceniane jest punktami od 0 do 6. (6 punktów - wyczerpujące przedstawienie zadanego tematu i brak błędów merytorycznych; 5 punkty - wyczerpujące przedstawienie tematu i 1 błąd merytoryczny; 4 punkty - przedstawienie większości głównych zagadnień tematu i brak błędów merytorycznych; 3 punkty - przedstawienie większości głównych zagadnień tematu i jeden błąd merytoryczny; 2 punkt - w odpowiedzi 2 błędy merytoryczne; 1 punktów - w odpowiedzi 3 błędy merytoryczne, 0 punktów - brak jakiegokolwiek wypowiedzi na zadany temat. 0-1 - niedostateczny, 2- dostateczny, 3 - dostateczny+, 4 - dobry, 5 - dobry+, 6 - bardzo dobry.	
Literatura podstawowa		
Gulczyński A., Lesiński B., Walachowicz J., Wiewiorowski J. (2002): Historia państwa i prawa. Wybór tekstów źródłowych. Wydanie drugie, poprawione i zmienione. Ars boni et aequi, Poznań wszystkie		
Maciejewski T. (2011): Historia powszechna ustroju i prawa. C.H.Beck, Warszawa wszystkie		
Literatura uzupełniająca		
Sójka-Zielińska K. (2010): Drogi i bezdroża prawa. Szkice z dziejów kultury prawnej Europy, wyd.2. Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław wszystkie		
Kuryłowicz M. (2006): Prawa antyczne. Wykłady z historii najstarszych praw świata. Wyd. UMCS, Lublin wszystkie		

NAKŁAD PRACY STUDENTA:	
	Liczba godzin
Zajęcia dydaktyczne	30
Udział w konsultacjach	10
Zdawanie egzaminu lub/i zaliczenia	1
Przygotowanie się do zajęć	30
Studiowanie literatury	30
Przygotowanie się do egzaminu lub/i zaliczenia	24
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	125
Liczba punktów ECTS	5